

HIERONYMVS.

E T Σ E B I O Σ.

EUSEBIUS.

¹ **DRYS**, id est, quercus in Ephrata, in tribu Manasse, unde fuit Gedeon. De hac quid nobis visum sit in libris Hebraicarum questionum diximus. Queritur enim quo modo Ephrata in tribu Manasse nunc esse dicatur.

² **DUMA**, in tribu Juda, vicus grandis in Daroma, hoc est, ad Australem plagam in finibus Eleutheropoleos, decem & septem ab ea milliaribus distans.

DURA, campus provinciae Babylonis, in quo Nabuchodonosor rex statuam auream, quam fecerat, collocavit, Dan. III. v. I.

Δρύς ἡ ἐν Ἐφραθᾷ, ἐν κλήρῳ Μανασσῆ, ὅθεν ἦν Γεδεών.

Quercus quæ in EPHRATHA, in sorte Manasse, unde fuit Gedeon.

Δυμά, φυλῆς Ἰούδα, καὶ μὴ μεγίστη νῦν ἐν τῷ Δαρῳμᾷ, ἐν ὁρίοις Ἐλευθεροπόλεως ἀπὸ σημείων ιζ'.

DUMA, tribus Juda, vicus maximus nunc in Daroma in finibus Eleutheropolis in decimo septimo lapide.

N O T A.

1. De hac quercu habes, Judic. 6. v. 11, 19. Verba autem sunt Eusebii usque ad illa: de hac quid nobis &c. hinc ad finem verba sunt Hieronymi. Quod autem Hieronymus querit, quomodo Ephrata in tribu Manasse esse dicatur; legendum est Ephra pro Ephrata, quemadmodum versio nostra habet, imo & Codices Septuaginta Interpretum, Aldinus, Basilienfis, & Regius, licet Romanus Ephratha habeat; si autem Ephra legamus, jam omnis hujusmodi cessat questio. BONFRERIUS.

2. Hæc in versione nostra Ruma appellatur, Jos. 15. v. 52. sed & in versione Septuaginta Interpretum non aliter ferè jam legas, præsertim si fideliores consulas codices, quàm ῥεῦμα (in codice Romano vitiosè ῥεῦμα) at in Hebræo etiamnum habetur דומא Duma, & itavi-

detur olim apud Interpretes Septuaginta legisse Eusebii. Nemo ne scit quàm sit facilis in Hebræo commutatio duarum istarum literarum ר & ר quæ figuræ sunt valde affines. Est & Duma in nostra versione apud Isaiam, Cap. 21. v. 11. ubi videtur Duma poni pro Idumea, nam & Idumeam ibi reddiderunt Interpretes Septuaginta. IDEM.

3. Ephrata] Hebraicè עפרת quod Massorethæ efferunt Hophra, sed Vulgatus post lxx. Ephra, unde factum Ephratha, הַפְּרָת quæ inflexio non mutat nomen, ut norunt Hebraicè docti. Sic in Historia Samsonis, Thimna & Thimnatha sunt unum & idem oppidum. Alia multa similia occurrunt. Sed distinguitur hoc nomen à nomine Bethlehemi הַפְּרָת Ephratha, varietate scripturæ. CLERICUS.

E.

¹ **BEZINTHIA**, in tribu Juda.

² **EBRONA**, in deserto castra filiorum Israël.

Ἐβεζινθία, φυλῆς Ἰούδα.

Ἐβρώνα, ἐπὶ τῆς ἐρήμου, σταθμὸς τοῦ λαοῦ.

EBEZIUTHIA, tribus Juda.

EBRONA, in solitudine statio populi.

ECBATANA, Mediæ metropolis Ptolemæo, Straboni, Plinio, Herodoto, & aliis. Fit hujus mentio, Judith I. v. 1. ubi & ejus conditor Arphaxad fuisse indicatur. Fit etiam hujus mentio, 1 Esdræ VI. v. 2. Videtur & montis nomen in eadem Media esse, Tob. v. v. 9. Sitne eadem Ecbatana, cujus fit mentio 2 Machab. IX. v. 3. meritò dubitari potest, & sunt qui eandem Mediæ urbem esse velint: at mihi id difficile est; quomodo enim Antiocho è Perside & Persipoli redeunti in Syriam, imò fugienti per Mediam iter esset? id enim esset planè à via recedere. Videri igitur possit vel in Perside, vel in Babylonia ea urbs esse.

³ **ECHELA**, ubi absconditus est David, nunc verò Echela villa dicitur in septimo ab Eleutheropoli milliario, juxta quam & sepulchrum Habacuc Propheta ostenditur.

Ἐχελὰ, ἔνθα ἐκρύπτετο Δαβὶδ, νῦν δὲ Ἐχελὰ λέγεται καὶ μὴ ἀπέχουσα Ἐλευθεροπόλεως σημεῖοις ζ'. Ἀμβροσίῳ τοῦ προφήτου τὸ μνημεῖον ὡλεῖται.

ECHELA, ubi occultabatur David, nunc autem Echela dicitur vicus distans Eleutheropoli septem milliaribus. Ambacum Prophetæ sepulchrum juxta ostenditur.

EDEMA, urbs in tribu Nephthali, Jos. XIX. v. 36.

⁴ **EDEN**, sacer paradisi locus ad

Ἐδὲμ, ὁ τοῦ θεοῦ παραδείσος τό-

EDEM, Divini paradisi locus ad

N O T A.

1. Haud dubiè vox hæc est non parum corrupta: non alia enim est hæc urbs ab ea, quæ in versione nostra, Jos. 15. v. 28. appellatur Beziothia; siquidem etiamnum ibi libri incorruptiores Septuaginta Interpretum habent Ἐβεζινθία. BONFRERIUS.

2. Hæc Israëlitarum in deserto mansio in versione nostra, Num. 33. v. 34, 35. Hebrona appellatur. IDEM.

3. In versione nostra Hachila dicitur collis in tribu Juda, 1 Reg. 23. & 26. de quo & nos supra in voce, Collis Hachila. Mihi autem persuasum est non esse eum locum quem hic dicit fuisse in septimo ab Eleutheropoli milliario: desertum enim Maon, in quo erat iste collis, necesse est majore spatio Eleutheropoli abfuisse versus Orientem & mare mortuum. IDEM.

4. Significat Eden Hebræis voluptatem & delicias: hinc paradysus ille terrestris dictus est paradysus voluptatis; in Hebræo & apud Septuaginta Interpretes, paradysus in Eden, Gen. 2. v. 8. vel paradysus Eden, ibidem in Hebræo v. 15. & Cap. 3. v. 23, 24. quibus locis Septuaginta Interpretes etiam appellativè reddiderunt παράδεισος τῆς τροφῆς paradysus voluptatis. Videtur autem paradysus Eden appellatus ab Eden re-

gione, in qua constitutus erat: nam & locus seu regio in qua paradysus erat, Gen. 2. v. 10. appellatur in versione nostra locus voluptatis, at in Hebræo & versione Septuag. Interpretum dicitur Eden. Et confirmari hoc potest, quod in Asia fuerit Eden regio, eademque juxta Mesopotamiam, ut ex adjunctis locorum nominibus colligi potest, Ezech. 27. v. 23. juxta quæ loca fuisse paradysum terrestrem probabilissimum est. Est & Eden apud Isaiam Cap. 37. v. 12. & 4 Reg. 19. v. 12. quæ dicitur esse in Thalassar vel Thelassar; an verò eadem sit cum illa priori ambigi potest: non video tamen quid necesse sit distinguere, cum Mesopotamia esset in Syria, eique verisimiliter in eadem Syria conjuncta Thalassar: siquidem Thalassar infra Eusebii in Syria collocat. IDEM.

5. Ἀμβροσίῳ τῷ Προφήτῃ τὸ σημεῖον] Notat Martianeus hoc sepulchrum multis locis diversis monstratum, ut hodie caput S. Joannis Baptistæ: addere potuit, quia verus ejus locus ignorabatur. De hoc dixeris quod de Helena est, apud Euripidem verl. 594.

Τὸν οὖρον γένοντι ἂν πολλὰ χεῖ, τὸ σῶμα δ' ἕ. Nomen possit esse pluribus in locis, corpus non item. CLERICUS.